

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Генеральний директор
ТДВ “Страхова компанія
“Гамайун”

Кривошопка В.В.
“27” лютого 2007 р.

ПРАВИЛА
ДОБРОВІЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ МАЙНА
(ІНШОГО, НІЖ ПЕРЕДБАЧЕНО ПУНКТАМИ 5-9 СТАТТІ 6
ЗАКОНУ УКРАЇНИ „ПРО СТРАХУВАННЯ”)

1.ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.

1.1.На підставі цих Правил ТДВ «Страхова компанія «Д'Амайун» (далі - Страховик), укладас договори добровільного страхування майна з юридичними та фізичними особами (далі - Страхувальниками).

1.2.Страхувальниками можуть бути особи, що мають законний майновий інтерес в об'єкті страхування, який належить їм на правах власності або на інших правах, що не суперечать чинному законодавству.

1.3.Визначення основних термінів.

У цих Правилах наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

Вигодонабувач – фізична або юридична особа, що має майновий інтерес в об'єкті страхування, яка може зазнати збитків у результаті настання страхового випадку і на користь якої може бути укладено договір страхування.

Знищене (загибле, зруйшоване) майно - майно, яке внаслідок настання страхового випадку, стало цілком непридатним для використання за призначенням та/або, коли вартість відновних робіт та витрат, понесених Страхувальником з метою запобігання збитків або їх зменшення за вирахуванням вартості залишків майна, придатного для подальшого використання, перевищує дійсну вартість майна.

Пошкоджене майно - майно, яке в разі настання страхового випадку, погіршило свою якість, але при цьому можливе його відновлення за допомогою ремонту та подальша експлуатація за призначенням, якщо вартість відновних робіт не перевищує його дійсної вартості.

Дійсна вартість майна для цілей страхування – вартість відтворення (вартість заміщення) або ринкова вартість майна, визначені відповідно до умов договору страхування.

Вартість заміщення – визначена на дату оцінки поточна вартість витрат на створення (придбання) нового об'єкта, подібного до об'єкта оцінки, який може бути йому рівноцінною заміною.

Вартість відтворення – визначена на дату оцінки поточна вартість витрат на створення (придбання) в сучасних умовах нового об'єкта, який є ідентичним об'єкту оцінки.

Ринкова вартість – вартість, за яку можливе відчуження об'єкта оцінки на ринку подібного майна на дату оцінки за угодою, укладеною між покупцем та продавцем, після проведення відповідного маркетингу за умови, що кожна із сторін діяла із знанням справи, розсудливо і без примусу.

Прямі збитки – поточна вартість витрат на відтворення, заміщення або відшкодування ринкової вартості об'єкта без урахування неотриманих майбутніх вигод.

2.ПЕРЕЛІК ОБ'ЄКТІВ СТРАХУВАННЯ.

2.1.Об'єктом страхування є майнові інтереси Страхувальника, що не суперечать законодавству України і пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням майном, а саме:

2.1.1.Збитки у вигляді втрати вартості майна внаслідок страхового випадку та/або внаслідок застосування заходів щодо запобігання або зменшення збитків;

2.1.2.Витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків;

2.1.3.Витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо прибирання території від залишків пошкодженого майна та зламу залишків знищеного майна.

2.2.Згідно цих Правил можуть бути застраховані:

2.2.1.Будівлі та споруди;

2.2.2.Машини та обладнання;

2.2.3.Інвентар;

2.2.4.Електронні прилади (комп'ютери, ксерокси, телефакси та інша оргтехніка, відео- і телеапаратура);

2.2.5.Готова продукція, товари, сировина, матеріали;

2.2.6.Елементи оздоблення та обладнання приміщень.

2.3. На підставі цих Правил на особливих умовах можуть бути застраховані:

2.3.1. Гроші готівкою;

2.3.2. Акції, облігації та інші цінні папери;

2.3.3. Рукописи, плани, схеми, креслення, картотеки та інші документи, бухгалтерські та ділові книги;

2.3.4. Технічні носії інформації комп'ютерних та аналогічних систем (магнітні плівки, касети, магнітні диски і т.ін.);

2.3.5. Зразки, моделі, виставочні екземпляри;

2.3.6. Дорогоцінні метали та коштовне каміння, вироби із дорогоцінних металів, дорогоцінного та напівдорогоцінного каміння;

2.3.7. Колекції, картини, унікальні та антикварні речі, предмети мистецтва;

2.3.8. Зброя та боєприпаси;

2.3.9. Вибухові, легкозаймисті, горючі речовини;

2.3.10. Яди, отруйні та їдкі речовини;

2.3.11. Машини, механізми, інструмент та транспорт (автомобільний, водний, повітряний та залізничний транспорт) на місцях робіт та/або тривалого зберігання;

2.3.12. Автомати, що обслуговуються монетами та жетонами;

2.3.13. Вітрини, вітражі, дзеркала, рекламні вивіски та плити з скла та подібних йому матеріалів, віконні шибки;

2.3.14. Особисті речі Страхувальника та його робітників, що знаходяться у застрахованому приміщенні;

2.3.15. Об'єкти незавершеного будівництва;

2.4. Страхуванню не підлягають:

2.4.1. Будівлі та споруди, конструктивні елементи та системи яких знаходяться в аварійному стані, а також майно, що знаходиться в них;

2.4.2. Будівлі та споруди, які знаходяться в зоні, що оголошена у встановленому порядку зоною стихійного лиха;

2.5. Згідно цих Правил можуть бути застраховані окремі предмети майна, окремі види майна та/або майнові комплекси.

3. СТРАХОВІ РИЗИКИ. СТРАХОВИЙ ВИПАДОК.

3.1. Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

3.2. Страховим ризиком відповідно до цих Правил є можливе виникнення збитків в разі пошкодження або знищення майна внаслідок наступних подій:

3.2.1. "Протиправні дії третіх осіб".

Протиправні дії, згідно цих Правил, - невинадкові, навмисні або необережні дії третіх осіб, які не беруть участь у страхуванні, що спрямовані на пошкодження або знищення майна (хуліганство, вандалізм, наїзд транспортних засобів і т.ін., за винятком крадіжки, грабежу або розбою).

Страховому відшкодуванню не підлягають збитки, які виникли внаслідок:

- пожежі, що виникла внаслідок підпалу, удару блискавки, аварії електричної мережі;

- впливу води та/або інших рідин, що розповсюджуються з резервуарів рідинонесучих систем та сантехнічної арматури, якщо вони не були пошкоджені внаслідок протиправних дій третіх осіб;

- вибуху, якщо вибух не був наслідком умисного використання вибухових пристроїв та/або боєприпасів;

- наїзду транспортного засобу у тому випадку, якщо він керується Страхувальником або уповноваженою ним особою.

3.2.2. "Крадіжка, грабїж або розбїй".

Крадіжка, згідно цих Правил, – таємне викрадення застрахованого майна, а також протиправне вилучення застрахованого майна, коли воно здійснюється у присутності потерпілого або інших осіб, але сам винний не усвідомлював цього моменту і вважав, що діє таємно від інших осіб.

Крадіжка визнається закінченою з моменту протиправного вилучення застрахованого майна, коли винна особа отримала реальну можливість розпорядитися чи користуватися ним (заховати, передати іншим особам, вжити за призначенням тощо).

Крадіжкою не вважається таємне вилучення застрахованого майна, що належить Страхувальнику з чужого володіння.

Таємне викрадення має місце при наявності слідуючих обставин:

- викрадення, здійснюючи яке, винна особа вважає, що робить це непомітно для потерпілих чи інших осіб;
- викрадення, яке вчинюється у присутності потерпілого або інших осіб, але непомітно для них;
- викрадення, яке вчинюється у присутності потерпілого чи інших осіб, які через свій фізіологічний чи психічний стан (сон, сп'яніння, малолітство, психічне захворювання тощо) не усвідомлюють факту протиправного вилучення майна: не можуть правильно оцінити і розуміти зміст, характер і значення дій винного. Це також стосується випадків, коли протиправне вилучення чужого майна здійснюється у присутності сторонніх осіб, які не усвідомлюють злочинного характеру дій винного, вважаючи, що таке майно належить йому на праві власності або він має право розпоряджатися цим майном.

Грабіж, згідно цих Правил, – відкрите викрадення застрахованого майна.

Відкритим визнається викрадення, що здійснюється у присутності інших осіб, які розуміють протиправний характер дій винного, а він у свою чергу, усвідомлює що обставину.

Такими особами можуть бути особи, у власності, володінні чи під охороною яких знаходиться майно, на яке здійснюється посягання, очевидні. Однак до таких осіб не можуть бути віднесені співучасники грабіжника, а також інші особи, в силу певних зв'язків чи стосунків з якими винний розраховує на потурання з їхнього боку (не очікує будь-якої протидії вчинюваному ним діянню).

Вчинення грабежу можливе у формі:

- відкритого викрадення чужого майна без застосування насильства або погрози його застосування (ненасильницький грабіж);
- відкритого викрадення чужого майна із застосуванням насильства або погрози його застосування (насильницький грабіж).

При ненасильницькому грабежі винний при вилученні майна не звертається до застосування насильства або погрози до потерпілого чи інших осіб (не здійснює цілеспрямованої дії на їх психіку чи тілесну недоторканість), а обмежується прикладенням певних зусиль безпосередньо для вилучення майна.

При насильницькому грабежі винний не тільки прикладає певні зусилля для того, щоб безпосередньо вилучити чуже майно, а ще і вдається до насильницького впливу на потерпілого чи інших осіб. При цьому насильство застосовується як засіб протиправного вилучення або утримання такого майна.

Розбій, згідно цих Правил, – напад з метою заволодіння застрахованим майном, поєднаний із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства.

Під нападом слід розуміти раптову, несподівану для потерпілого, короткочасну, агресивну, насильницьку дію, спрямовану на протиправне заволодіння чужим майном.

Насильство при розбої застосовується до особи, яка зазнала нападу. Під такою особою слід розуміти власника майна, особу, у володінні чи під охороною якої перебуває майно, на яке здійснюється посягання, а так само інших осіб, які перебувають на місці вчинення розбою і можуть, на думку винного, перешкодити йому у заволодінні чужим майном.

Страховому відшкодуванню не підлягають збитки, які виникли внаслідок:

- пожежі, що виникла внаслідок протиправних дій третіх осіб;
- впливу води та/або інших рідин, що розповсюджуються з резервуарів рідинонесучих систем та сантехнічної арматури, пошкоджених внаслідок протиправних дій третіх осіб;
- вибуху, якщо вибух був наслідком умисного використання вибухових пристроїв та/або боєприпасів.

3.2.3. "Залив".

Залив, згідно цих Правил, - раптова та непередбачена дія води та/або інших рідин (аварії водопроводу, опалювальної або каналізаційної системи, систем гасіння пожежі, проникнення води із сусіднього приміщення і т.ін.).

Під системою, згідно цих Правил, розуміється шоретка конструкція з прокладених відводних та підводних труб, інші шоретко пов'язані з трубопроводною системою обладнання водопостачання, установки опалювання, також арматура, резервуари для води, фільтруючі установки, ванни і т.ін.

Під аварією, згідно цих Правил, розуміється випадки розгерметизації систем внаслідок прорива труб або замерзання.

Страховий випадок має місце, якщо аварія пов'язана з експлуатацією систем, включаючи підводи та відводи, які прокладені в будівлях, що страхуються та/або де знаходиться застраховане майно.

На підставі цих Правил на особливих умовах може бути застрахована аварія, яка виникла в системах:

- що прокладені поза застрахованої будівлі;
- що прокладені в застрахованій будівлі, проте обслуговують постачання незастрахованим будівлям, спорудам.

Страховому відшкодуванню не підлягають збитки, які виникли внаслідок:

- дії водяного пару;
- наводку, повені, затоплення під впливом стихійного лиха, ґрунтових вод;
- проникнення вологи (дощу, граду, снігу) в незакриті вікна або інші існуючі отвори;
- вологи в середині приміщення, будинку (пліснява, грибок і т.ін.)
- заходів пожежогасіння;
- впливу води та/або інших рідин, що розповсюджуються з резервуарів, рідинонесучих систем та

сантехнічної арматури, пошкоджених внаслідок протиправних дій третіх осіб;

- крадіжки майна під час або після страхового випадку;
- збитки, які причинені резервуарам, рідинонесучим системам та сантехнічній арматурі, в разі механічної дії гідроскоросного напору та/або гідравлічного удару;
- збитки, які причинені резервуарам, рідинонесучим системам та сантехнічній арматурі, які сталися внаслідок природних процесів експлуатації (корозії, природного зношування і т.ін.);
- збитки, які причинені в разі механічного пошкодження від напору води та/або інших рідин.

3.3. Страховим випадком є подія, передбачувана у п.п. 3.2.1. - 3.2.3. цих Правил, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок Страховика здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або Вигодонабувачу.

3.4. В усіх випадках не відшкодовуються збитки, які виникли внаслідок:

- 3.4.1. Знищення, конфіскації, націоналізації та інших подібних заходів політичного характеру, здійснених за наказом військової або цивільної влади;
- 3.4.2. Ядерного вибуху, впливу ядерної енергії або радіоактивного забруднення;
- 3.4.3. Страйків, масових безпорядків та групових порушень громадського порядку, військових дій або конфліктів, введення військового стану;
- 3.4.4. Дій терористів або будь-яких осіб, діючих за політичними мотивами;
- 3.4.5. Проведення експериментів, дослідницьких робіт, заборонених чинним законодавством і які не пов'язані з діяльністю Страхувальника;
- 3.4.6. Порушення правил, норм, встановлених відповідними нормативними актами щодо зтримання та використання застрахованого майна;
- 3.4.7. Того, що Страхувальник навмисно не вжив розумних та посильних заходів, щоб відвернути збитки або зменшити їх розмір;
- 3.4.8. Здійснення діяльності, забороненої чинним законодавством України.

3.5. Договір страхування за домовленістю між Страхувальником і Страховиком може передбачати вилучення окремих умов страхування або включення додаткових умов страхування, що не суперечать чинному законодавству України та цим Правилам страхування.

4. ТЕРМІН І МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

4.1. Договір страхування – це письмова угода між Страхувальником і Страховиком, згідно з якою Страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування Страхувальнику або Вигодонабувачу, а Страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

4.2. Договір страхування укладається на термін від 1 місяця до 1 року, чи на будь-який інший строк, за домовленістю Страхувальника і Страховика.

4.3. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

4.4. Майно вважається застрахованим на території, зазначеній в договорі страхування.

Якщо застраховане майно вилучається з цієї території, страховий захист припиняється, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

5. СТРАХОВА СУМА. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ.

5.1. Страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Страхова сума встановлюється в межах дійсної вартості майна за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору.

5.3. Страхова сума під час дії договору страхування за згодою між Страхувальником і Страховиком може змінюватися у зв'язку зі зміною вартості застрахованого майна, яка сталася внаслідок модернізації виробництва, проведення капітального ремонту, реконструкції і т.ін. Зміна страхової суми та страхового платежу оформлюється письмово додатковою угодою до діючого договору страхування.

5.4. У випадку страхування майнових інтересів у вигляді витрат, понесених Страхувальником щодо запобігання або зменшення збитків, щодо прибирання території від залишків пошкодженого майна та зламу залишків знищеного майна (п.п. 2.1.2., 2.1.3. цих Правил) страхова сума за договором страхування призначається окремо.

5.5. Договір страхування може бути укладений на певну частку (відсоток) вартості (неповне страхування) майна і всі окремі об'єкти, які входять до майна, що страхується вважаються застрахованими на ту саму частку. При цьому різниця між встановленою в договорі страхування страховою сумою та вартістю майна страховим захистом не покривається.

5.6. Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому, по кожному об'єкту страхування або по групі об'єктів.

5.7. Страховик несе відповідальність в межах страхової суми.

5.8. При укладанні договору страхування за згодою сторін може бути передбачена франшиза (умовна або безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування. Франшиза визначається в відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі.

Умовна франшиза звільняє Страховика від відповідальності за збитки, які не перевищують встановленої франшизи, і зобов'язує його покривати збитки повністю, якщо розмір їх перевищує франшизу.

При безумовній франшизі страхове відшкодування завжди дорівнює різниці між збитками та безумовною франшизою.

5.9. Страховий тариф – ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

5.10. Страховий тариф встановлюється в залежності від категорії майна, виду ризика і т.ін.

5.11. Базові страхові тарифи наведені у Додатку №1 до цих Правил.

Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін.

5.1 Страховий платіж – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний внести відповідно до умов договору страхування.

5.2 Розмір страхового платежу визначається в залежності від страхової суми, страхового ризику, терміну дії договору страхування з урахуванням пільг і надбавок.

Умовами договору страхування може передбачатися надання Страхувальнику таких пільг:

- за безпечне страхування. Може надаватися Страхувальнику, який протягом 2-3 і більше років страхував майно, не одержуючи страхового відшкодування;

- за безперервне страхування. Страхувальникам, що неодноразово укладали з Страховиком договір страхування, може надаватися пільговий місячний термін для укладання нового договору страхування. Новий договір страхування, укладений в пільговий термін, набуває чинності з моменту закінчення дії попереднього договору при умові сплати страхового платежу протягом пільгового терміну, якщо інше не передбачено умовами договору страхування. Якщо протягом пільгового терміну станеться страховий випадок, а новий договір на момент настання страхового випадку не буде укладений, страхове відшкодування виплачується, згідно з умовами страхування, встановленими попереднім договором страхування.

5.3 Сплата страхового платежу здійснюється одноразово або частинами. Розмір страхового платежу або частин страхового платежу і термін їх внесення зазначаються в договорі страхування (страховому полісі).

6 ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

6.1 Договір страхування укладається на підставі письмової заяви Страхувальника за формою, встановленою Страховиком.

До заяви може додаватися перелік майна, що страхується, характеристика об'єктів і т.ін. В разі оформлення письмової заяви, вона стає невід'ємною частиною договору страхування.

6.2 Факт укладання договору страхування посвідчується письмовим договором або страховим полісом, що є формою договору.

Договір страхування (страховий поліс) оформлюється в двох примірниках, що мають однакову юридичну силу. Один примірник видається Страхувальнику після укладання договору страхування, другий залишається у Страховика.

7 ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН.

7.1 Страхувальник має право:

- 7.1.1. При укладанні договору страхування призначати Вигодонабувача для отримання страхового відшкодування, а також замінювати його до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування;

- 7.1.2. Достроково припинити дію договору страхування в порядку, встановленому в розділі 8 цих Правил, якщо інше не передбачене договором страхування;

- 7.1.3. На внесення змін в договір страхування згідно розділу 8 цих Правил;

- 7.1.4. Отримати дублікат договору страхування в разі його втрати;

- 7.1.5. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші права Страхувальника.

7.2 Страхувальник зобов'язаний:

- 7.2.1. Своєчасно вносити страхові платежі;

- 7.2.2. При укладанні договору страхування надати інформацію Страховику про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику і надалі інформувати його про будь-яку зміну щодо об'єкту страхування, яка сталася після укладання договору страхування (наприклад, перепрофілювання виробництва, реконструкція, заміна обладнання і т.ін.) в термін, зазначений в договорі страхування;

- 7.2.3. Повідомити Страховика про інші діючі договори страхування щодо цього об'єкта страхування;

7.2.4. Утримувати майно у суворій відповідності до протипожежних та інших правил, забезпечувати виконання вимог органів нагляду, додержувати правил зберігання, експлуатації майна та технології виконання робіт, якщо це передбачено умовами договору страхування;

7.2.5. Вживати заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

7.2.6. Використовувати майно тільки за прямим призначенням, якщо це передбачено умовами договору страхування;

7.2.7. При настанні страхового випадку:

7.2.7.1. негайно заявити в компетентні органи та повідомити Страховика про настання страхового випадку в строк, передбачений умовами договору страхування;

7.2.7.2. Вжити всі належні заходи для рятування майна, зменшення та відвернення збитків, забезпечення його збереження і запобігання подальшому пошкодженню чи знищенню;

7.2.7.3. Зберігати до прибуття представника Страховика пошкоджене і збережене майно у тому вигляді, який воно мало після страхового випадку. Зміна картини збитку можлива тільки у тому випадку, коли це необхідно з міркувань безпеки та/або зменшення розміру шкоди.

Страхувальник не має права розпочинати огляд пошкодженого або знищеного об'єкта страхування без представника страхової компанії та правоохоронних органів, якщо це передбачено умовами договору страхування. У разі відсутності Страховика протягом 24 годин після надання йому відомостей про настання страхового випадку, Страхувальник має право розпочинати роботи, пов'язані з прибиранням території від залишків майна;

7.2.8. Надати Страховику можливість проводити огляд або обстеження пошкодженого майна;

7.2.9. Надавати всі необхідні, належним чином оформлені, документи, що підтверджують факт, причину та обставини страхового випадку, характер та розмір збитків;

7.2.10. Повернути Страховику протягом терміну, визначеного умовами договору страхування, суму страхового відшкодування в разі, коли після отримання цієї суми Страхувальникові було відшкодовано збиток особою, відповідальною за його заподіяння;

7.2.11. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

7.3. Страховик має право:

7.3.1. Перевіряти надану Страхувальником інформацію про об'єкт страхування;

7.3.2. Брати участь у врятуванні та збереженні застрахованого майна. Проте ці дії не можуть розглядатися як визнання Страховиком обов'язку виплачувати страхове відшкодування;

7.3.3. Самостійно з'ясовувати причини і обставини страхового випадку;

7.3.4. Робити запити про відомості, пов'язані з страховим випадком до правоохоронних органів, банків та інших компетентних органів, що володіють інформацією про обставини страхового випадку, а також може самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку;

7.3.5. Відстрочити виплату страхового відшкодування до прийняття рішення адміністративними, слідчими чи судовими органами у разі, якщо за подіями, які призвели до настання страхового випадку збуджене провадження, ведеться розслідування з адміністративної або кримінальної справи, але не більше чим на два місяці з моменту настання страхового випадку для адміністративних справ та з моменту порушення справи – для кримінальної справи.

Під рішенням розуміється будь-який акт уповноваженого органу, на підставі якого призупиняється, зупиняється провадження або слідство по справі;

7.3.6. Відмовити у виплаті страхового відшкодування у разі:

7.3.6.1. навмисних дій Страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямованих на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій Страхувальника встановлюється відповідно до чинного законодавства України;

7.3.6.2. вчинення Страхувальником-громадянином або особи, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;

7.3.6.3. подання Страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку;

7.3.6.4. несвочасного повідомлення Страхувальником про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення Страховиком перешкод у визначенні обставин, характеру і розміру збитків;

7.3.6.5. непадання необхідних документів і відомостей, що підтверджують причину і обставини страхового випадку, якщо це передбачено умовами договору страхування;

7.3.6.6. отримання Страхувальником повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні;

7.3.6.7. інші випадки, передбачені законодавством України.

7.3.7. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхового відшкодування, якщо це не суперечить законодавству України.

Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається Страховиком протягом 7 робочих днів після отримання всіх документів, зазначених в розділі 9 цих Правил, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється Страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови на протязі 7 робочих днів, якщо інше не обумовлено договором страхування;

7.3.8. За згодою Страхувальника переглянути розмір страхового тарифу у разі змін, що відбулися після укладання договору страхування;

7.3.9. Достроково припинити дію договору страхування, у порядку, встановленому в розділі 8 цих Правил.

7.3.10. Вимагати компенсації здійснених страхових виплат від Страхувальника у разі, коли після виплати страхового відшкодування з'ясується, що Страхувальник надав неправдиві відомості, які призвели до підвищення суми страхового відшкодування або безпідставної виплати;

7.3.11. Протягом 48 годин з моменту, коли йому стало відомо про настання страхового випадку, провести огляд пошкодженого, знищеного об'єкту страхування;

7.3.12. Призначати експертизу для оцінки розміру збитків внаслідок настання страхового випадку;

7.3.13. Контролювати хід відновлення пошкодженого або знищеного майна;

7.3.14. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші права Страховика.

7.4. Страховик зобов'язаний:

7.4.1. Ознайомити Страхувальника з умовами та Правилами страхування;

7.4.2. Протягом 2 робочих днів, як тільки стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування;

7.4.3. При настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування на протязі 15 робочих днів з моменту прийняття рішення про виплату страхового відшкодування, якщо інше не обумовлено договором. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасну виплату страхового відшкодування шляхом сплати неустойки (штрафу, пені), розмір якої визначається умовами договору страхування;

7.4.4. Відшкодувати витрати, понесені Страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору;

7.4.5. За заявою Страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, або збільшення вартості майна перекласти з ним договір страхування;

7.4.6. Тримати у таємниці відомості про Страхувальника, його майновий стан, за винятком випадків, передбачених законодавством України;

7.4.7. Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страховика.

8. ПОРЯДОК ЗМІНИ І ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.

8.1. Зміни до договору страхування можуть бути внесені лише за згодою сторін, шляхом укладання додаткової угоди до діючого договору страхування.

8.2. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

8.2.1. Закінчення строку дії договору страхування;

8.2.2. Виконання Страховиком зобов'язань перед Страхувальником у повному обсязі;

8.2.3. Несплати Страхувальником страхових платежів у встановлені договором страхування строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою Страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги Страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору страхування;

8.2.4. Ліквідації Страхувальника - юридичної особи або смерті Страхувальника - громадянина чи втраги ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених Законом України "Про страхування";

8.2.5. Ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;

8.2.6. Прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;

8.2.7. За вимогою Страхувальника або Страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страхувальника Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога Страхувальника обумовлена порушенням Страховиком умов договору страхування, то останній повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою Страховика Страхувальнику вертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога Страховика обумовлена невиконанням Страхувальником умов договору страхування, то Страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

8.2.8. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші випадки припинення його дії, які не суперечать законодавству України.

9. РОЗМІР І ПОРЯДОК ВИПЛАТИ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ.

9.1. Виплата страхового відшкодування проводиться згідно з договором страхування на підставі заяви Страхувальника і страхового акта, який складається Страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається Страховиком.

9.2. Страхове відшкодування – грошова сума, яка виплачується Страховиком відповідно до умов договору страхування при настанні страхового випадку.

9.3. Загальна сума виплат за страховими випадками, що трапилися під час дії договору страхування, не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування.

9.4. Розмір збитку, виходячи з якого здійснюється розрахунок суми страхового відшкодування, визначається одним з наступних методів: методом витрат чи методом прямого порівняного аналізу продаж.

Метод витрат - згідно з цим методом вартість майна визначається як відновна вартість (вартість будівництва нерухомості, створення заново майна в поточних цінах на дату настання

страхового випадку з використанням тих самих матеріалів, з дотриманням тих самих стандартів, за тим самим проєктом та кваліфікацією робочої сили, що були використані при первинному створенні майна) з урахуванням всіх його педоліків та всіх видів зносу.

Метод прямого порівняльного аналізу продаж – згідно з цим методом вартість майна визначається на базі ринкової вартості.

9.5. Розмір збитку, який завдано застрахованому майну страховим випадком, виходячи з якого розраховується сума страхового відшкодування, може визначатись:

- на підставі Звіту про оцінку збитку майна, складеного незалежним спеціалістом, чи
- на підставі угоди сторін про розмір збитку.

Витрати по визначенню розміру панесспої, в результаті страхового випадку, ніколи несе Страховик. Якщо Страхувальник не згоден з результатами Звіту про оцінку збитку майна, він має право провести повторну експертизу. При цьому витрати на повторну експертизу несе Страхувальник.

У разі укладання угоди сторін про розмір збитку, Страховик та Страхувальник можуть використовувати наступні документи для визначення розміру збитку: рахунки-фактури, акти виконаних робіт, довідки про розмір пошкодженого майна, довідки про розмір витрат на відновлювальний ремонт, акти інвентаризації, та/або інші документи за домовленістю сторін.

9.6. При настанні страхового випадку розмір збитку визначається наступним чином:

9.6.1. При пошкодженні майна – в розмірі вартості ремонтно-відновлювальних робіт, вартості матеріалів, що використовуються для ремонту та вартості деталей, вузлів, агрегатів, що замінюються при ремонті за вирахуванням фізичного зносу на момент настання страхового випадку, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

9.6.2. При конструктивній загибелі, знищенні майна – в розмірі дійсної вартості, за вирахуванням вартості залишків, які придатні для подальшого використання або вторинної переробки.

Конструктивна загибель майна – таке пошкодження майна, при якому вартість відновлювального ремонту дорівнює чи перевищує його страхову суму чи дійсну вартість.

9.6.3. При вибутті із володіння майна – в розмірі дійсної вартості майна на момент настання страхового випадку, а при недостатності даних для визначення дійсної вартості – в розмірі середньої ринкової вартості майна на момент настання страхового випадку.

9.7. Розмір страхового відшкодування у випадку страхування витрат щодо запобігання або зменшення збитків (п.п. 2.1.2. цих Правил) визначається у розмірі здійснених Страхувальником розумних, необхідних та доцільних витрат з метою запобігання або зменшення збитків, внаслідок настання страхового випадку.

9.8. Розмір страхового відшкодування у випадку страхування витрат щодо прибирання території (п.п. 2.1.3. цих Правил) визначається у розмірі здійснених Страхувальником витрат на прибирання території, яка постраждала внаслідок страхового випадку та/або злому елементів застрахованого майна, що загинуло, але залишилося стояти та непридатне до подальшого використання, та вивезення сміття до найближчого звалища.

9.9. Для отримання страхового відшкодування Страхувальником надаються наступні документи:

9.9.1. Заява про виплату страхового відшкодування, підписана Страхувальником;

9.9.2. Документи, що підтверджують настання страхового випадку які передбачені умовами договору страхування, а саме:

9.9.2.1. довідка встановленої форми з органів Міністерства внутрішніх справ та/або іншої компетентної служби, що підтверджує факт протиправних дій третіх осіб, при настанні події, визначеної в Розділі 3 п.п. 3.2.1. цих Правил;

9.9.2.2. довідка встановленої форми з органів Міністерства внутрішніх справ, що підтверджує факт крадіжки, пограбування або розбою, при настанні події, визначеної в Розділі 3 п.п. 3.2.2. цих Правил;

9.9.2.3. довідка встановленої форми з житлово-експлуатаційної організації та/або іншої компетентної служби, що підтверджує факт заливу, при настанні події, визначеної в Розділі 3 п.п. 3.2.3. цих Правил;

- 9.9.3. Документи, які підтверджують розмір збитків, що підлягають відшкодуванню відповідно до договору страхування, які передбачені умовами договору страхування;
- 9.9.4. Інші документи та будь-які додаткові відомості відповідно до умов договору страхування.
- 9.10. У разі настання страхових випадків, за якими не можна отримати документи від державних компетентних органів, у присутності Страхувальника складається акт встановленої Страховиком форми. Питання про виплату страхового відшкодування вирішує Страховик відповідно до даних Правил та чинного законодавства України.
- 9.11. Страховик на свій розсуд може зменшити вимоги до обсягу документів, визначених в п. 9.9 даних Правил, необхідних для виплати страхового відшкодування.
- 9.12. У разі, коли страхова сума становить певну частку вартості застрахованого майна (неповне страхування) страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.
- 9.13. Якщо майно застраховано у кількох Страховиків і загальна сума перевищує дійсну його вартість, то страхове відшкодування, що виплачується усіма Страховиками, не може перевищувати дійсної вартості майна. При цьому кожний Страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.
- 9.14. Із суми страхового відшкодування вираховується франшиза, розмір якої встановлено умовами договору страхування.
- 9.15. Страхова сума з моменту настання страхового випадку зменшується на розмір сплаченого страхового відшкодування.
- 9.16. Якщо при укладанні договору страхування Страхувальнику була надана розстрочку по сплаті страхового платежу, то Страховик при виплаті страхового відшкодування утримує невнесену частину страхового платежу або перепосить термін виплати до її отримання, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.
- 9.17. Страхове відшкодування виплачується готівкою через касу Страховика чи перераховується на розрахунковий рахунок одержувача страхового відшкодування протягом терміну, зазначеного в договорі страхування.

10. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ.

10.1. Спори, пов'язані з виконанням умов договорів страхування, розв'язуються шляхом переговорів, а при недосягненні згоди - у порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Додаток № 1
до Правил добровільного страхування
майна (іншого, ніж передбачено
пунктами 5-9 статті 6 Закону України
«Про страхування»),
затверджених 27.02.2007 р.

СТРАХОВІ ТАРИФИ

1. Базовий страховий тариф встановлюється за рівнем ризику в залежності від величини франшизи:

Таблиця 1

**Базові тарифи
у відсотках від страхової суми**

Страхові ризики	Франшиза, %	Страховий тариф, %
Протиправні дії третіх осіб	0,0-1,0	0,95
	1,1-3,0	0,90
	більше 3,0	0,85
Крадіжка зі зломом, пограбування або розбій	0,0-1,0	0,85
	1,1-3,0	0,80
	більше 3,0	0,75
Залив	0,0-1,0	0,70
	1,1-3,0	0,65
	більше 3,0	0,60

2. При укладанні договору страхування на термін до одного року розмір базового тарифу розраховується виходячи з розміру річного страхового тарифу з урахуванням коефіцієнтів, що наведені у таблиці 2. При цьому неповний місяць дії договору страхування рахується за повний.

Таблиця 2

Коефіцієнт короткостроковості

Строк дії договору страхування (місяців)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Коефіцієнт короткостроковості	0,30	0,40	0,50	0,60	0,65	0,70	0,75	0,80	0,85	0,90	0,95

3. Реальний страховий тариф за договором страхування розраховується шляхом множення базового страхового тарифу на корегуючі коефіцієнти. Корегуючі коефіцієнти встановлюються Страховиком в залежності від виду майна, виду ризику та інших суттєвих факторів.

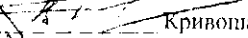
4. Допускається використання корегуючі коефіцієнтів, добуток яких знаходиться в діапазоні 0,3 – 3,0.

5. Норматив витрат на ведення справ становить 30%.

Актуарій

Бабко В.Л.

В цьому документі пронумеровано, пронито та
скріплено печаткою
14 (чотирнадцять) аркушів

Генеральний директор Кривошанка В.В.

Дир. Ринку с/г. твар. м. Львів
Відомо 0.14
20.05.24 1140643